

KAN KÜLTÜRLERİNDEN İZOLE EDİLEN STAFİLOKOKLarda ANTİBİYOTİK DİRENCİ

Fatma KÖKSAL, Mustafa SAMASTI

ÖZET

1997-1999 yılları arasında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi kliniklerinde yatan 3080 hastadan bakteriyemi şüphesiyle alınan 4879 kan kültürü Bactec 9120 (Becton Dickinson) otomatik kan kültür sistemi ile değerlendirilmiştir. Üreyen örneklerden izole edilen 382 (% 31) koagülaç negatif stafilocok ve 182 (% 15) *Staphylococcus aureus* suşunun çeşitli antibiyotiklere dirençleri NCCLS standartlarına uygun olarak disk difüzyon yöntemi ile araştırılmıştır. Metisilin direnci koagülaç pozitif ve negatif stafilocoklarda sırasıyla % 51 ve % 56 olarak bulunmuştur. Metisiline dirençli stafilocok suşlarının, metisiline duyarlı stafilocok suşlarına göre diğer antibiyotiklere daha dirençli olduğu saptanmıştır. Suşların tamamı vankomisine ve teikoplanine duyarlı bulunmuştur.

Anahtar kelimeler: Stafilocok, kan kültürü, antibiyotik direnci

SUMMARY

*Antimicrobial resistance in *Staphylococcus* strains isolated from blood cultures.*

Between 1997 and 1999, 4879 blood samples from 3080 hospitalized patients with suspected bacteremia in different departments of the Cerrahpasa Faculty of Medicine were evaluated by the Bactec 9120 automatic blood culture system (Becton Dickinson). Antibiotic susceptibilities of 382 (31%) coagulase negative staphylococci and 182 (15%) *Staphylococcus aureus* strains were determined by the disk diffusion method according to the NCCLS recommendation.

Methicilline resistance were found to be 51% and 56% in coagulase-positive and negative staphylococci, respectively. Methicillin-resistant *Staphylococcus* strains were found to be more resistant to other antibiotics than methicillin-sensitive *Staphylococcus* strains. All *Staphylococcus* strains were susceptible to vancomycine and teicoplanin.

Key words: Staphylococci, blood culture, antibiotic resistance

GİRİŞ

İnfektif endokardit, sepsis gibi birçok infeksiyon hastalığının tanısı için gerekli tetkiklerin başında kan kültürü gelmektedir (1,3,11). Kandan izole edilen mikroorganizmalar arasında koagülaç negatif stafilocoklar (KNS) ve *Staphylococcus aureus* önemli bir yer tutmaktadır. Bu mikroorganizmalar hastane çevresinde ve hastanede yatan hastaların derisinde kolonize olmuş şekilde bulunurlar. İmmun sistemi baskılayan ajanlar, bakterinin vücut içine girmesini kolaylaştıran invaziv işlemler, normal florayı baskılanan ve dirençli suşların ortaya çıkmasına neden olan geniş spektrumlu antibiy-

tiklerin yaygın kullanımı, bu bakterilerle oluşan infeksiyonlara zemin hazırlamaktadır. Metisiline dirençli stafilocok infeksiyonlarında beta-laktam antibiyotiklerin kullanılamaması önemli tedavi sorunlarına yol açmaktadır. Bu nedenle hastanemizin değişik kliniklerinde yatan hastaların laboratuvarımıza gönderilen kan kültürlerinden izole edilen *Staphylococcus* cinsi bakterilerin antimikrobiklere direnç paternleri incelenerek empirik tedavi planlarına yardımcı olmak amaçlanmıştır.

GEREÇ VE YÖNTEM

1997-1999 yılları arasında Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı Laboratuvarına hastanemizin çeşitli kliniklerinde yatan 3080 hastadan bakteriyemi şüphesiyle gönderilen 4879 kan kültürü,

Bactec 9120 (Becton Dickinson) otomatik kan kültür sistemi ile incelenmiştir. Üreyen bakteriler Gram boyama, koloni morfolojisi ve biyokimyasal özelliklerine göre değerlendirilmiştir. Gerektiğinde ticari identifikasiyon sistemleri (API,

*15. Antibiyotik ve Kemoterapi (ANKEM) Kongresi'nde sunulmuştur (5-10 Haziran 2000, Antalya).

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi, Mikrobiyoloji ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı, Cerrahpaşa, İstanbul.

Crystal ve Sceptor) kullanılmıştır. Çalışmada farklı hastalar- dan izole edilen ve etken olduğu kabul edilen 382 koagülaz negatif stafilocok ve 182 *S.aureus* suşunun NCCLS standart- larına göre antimikrobiklere direnç durumları belirlenmiştir (14). Bu amaçla oksasilin (1 µg), penisilin, vankomisin, te- ikoplanin, siprofloksasin, ofloksasin, eritromisin, gentami-

sin, tetrasiklin, trimetoprim-sulfametoksazol, kloramfenikol, klindamisin ve fusidik asit (Oxoid) diskleri kullanılmıştır. Fusidik asit için Fransa Mikrobiyoloji ve Antibiyogram Ko- mitesi'nin 1996'da belirlediği kriterler (10 µg'luk fusidik asit disk ile zon çapı ≥ 22 mm duyarlı, <15 mm dirençli) dikkate alınmıştır (5).

BULGULAR

Bakteriyemi şüphesiyle gönderilen 4879 kan kültü- ründen 382 (% 31) koagülaz negatif stafilocok (KNS) ve 182 (% 15) *S.aureus* izole edilmiştir. Izole edilen suşların klinik- lere göre dağılımı tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. Üreyen stafilocok suşlarının klinikleri dağılımı.

Klinik	KNS	<i>S.aureus</i>
Hematoloji	103	34
Yöğun Bakım	90	28
İç Hastalıkları	53	70
Çocuk Cerrahisi	41	
Kli.Mik.İnf.Hast.	31	7
Cerrahi		21
Göğüs Hastalıkları	16	5
Nöroloji	14	10
Onkoloji	10	7
Transplantasyon	10	
Ortopedi	6	
Diger	8	
Toplam	382	182

KNS suşlarının 169'u (% 44) metisiline duyarlı, 213'ü (% 56) dirençli; *S.aureus* suşlarının 89'u (% 49) metisiline duyarlı, 93'ü (% 51) dirençli bulunmuştur. Metisiline duyar-

lı ve dirençli suşlarda diğer antibiyotiklere direnç oranları tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2. Metisiline duyarlı ve dirençli stafilocok suşlarında diğer antibiyotiklere direnç oranları (%).

Antibiyotik	MS-KNS	MR-KNS	MS-SA	MR-SA
Penisilin	89		91	
Vankomisin	0	0	0	0
Teikoplanin	0	0	0	0
Siprofloksasin	8	66	7	82
Ofloksasin	14	64	12	76
Eritromisin	38	77	14	75
Gentamisin	6	89	9	98
Tetasiklin	42	59	33	85
Kloramfenikol	11	54	4	14
Klindamisin	17	73	9	70
Fusidik asit	5	15	0	3
Trimetoprim/ sulfametoksazol	36	62	15	37

MS: metisiline duyarlı, MR: metisiline dirençli, KNS: koagülaz negatif stafilocok, SA: *S.aureus*.

TARTIŞMA

Son yıllarda bakteriyemi insidansındaki artışa paralel şekilde Gram pozitif bakteriler kan kültürlerinden sıkılıkla izole edilmektedir (7,12). Bunların büyük bölümünü koagülaz negatif stafilocoklar ve *S.aureus* teşkil etmektedir. Çalışmamızda pozitif kan kültürlerinin yarıya yakınında (% 46) stafilocoklar üretilmiştir. Stafilocokların klinik önemine paralel şekilde, giderek artan metisilin direnci ciddi tedavi sorunlarına neden olmaktadır; çünkü, metisiline dirençli stafilocok infeksiyonlarında beta-laktam antibiyotiklerin hiçbirini kullanılamamaktadır (14).

Kan kültürlerinden izole edilen stafilocokların antibiyotik direnç paternleri hastaneler arasında hatta aynı hastanenin farklı birimlerinde değişiklikler göstermektedir (15,17). Cerrahpaşa Tıp Fakültesi kliniklerinde yatan hastaların kan kültürlerinden izole edilen *S.aureus* ve KNS'larda metisilin direnci % 51 ve % 56 olarak bulunmuştur. Aynı hastanede 1993-1996 tarihlerinde kan kültürlerinden ürettiğimiz *S.aureus* ve KNS'ların metisilin direnci % 33 ve % 38 olarak belirlenmiştir (12). Yine Cerrahpaşa Tıp Fakültesi kliniklerinde yatan hastaların değişik örneklerinden elde edilen koagülaz pozitif ve koagülaz negatif stafilocoklarda metisilin direnci 1996'da % 33 ve % 43 olarak bildirilmiştir (17). Bu veriler 3-4 yıl gibi kısa bir sürede metisilin direncinde belirgin bir artış olduğunu göstermektedir.

Mesisiline dirençli stafilocoklar yaygın olarak kullanılan diğer birçok antibiyotiğe (kinolonlar, makrolit grubu antibiyotikler, aminoglikozitler, tetrasiklin, trimetoprim-sulfametoksazol, klindamisin, kloramfenikol, rifampisin) karşı da çoğunlukla dirençlidir. Bu durum nozokomiyal epidemilere de yol açabilen bu bakterilerin ciddi sağlık sorunu haline gelmelerine neden olmuştur.

Mesisiline dirençli stafilocok infeksiyonlarının tedavisinde kullanılabilecek antibiyotikler oldukça sınırlıdır. Binalar arasında ilk sırayı glikopeptitler almaktadır. Ancak bu ilaçların yan etkileri ve sadece parenteral uygulanabilmeleri nedeniyle alternatif ilaçlara gereksinim vardır. Çalışmamızda vankomisin ve teikoplanine direnç saptanmamıştır. Buna karşılık Japonya'da vankomisin için MİK değeri 8 mg/L olan vankomisine azalmış duyarlılık gösteren *S.aureus* suzu bildirilmiş olması (4) gelecekte direnç probleminin başlayacağı endişesini doğurmaktadır.

Çalışmamızda metisiline dirençli *S.aureus* ve KNS

suşlarında antibiyotiklere direnç oranları sırasıyla gentamisinde % 98 ve % 89, tetrasiklinde % 85 ve % 59, siprofloksasinde % 82 ve % 66, ofloksasinde % 76 ve % 64, eritromisinde % 75 ve % 77 ve klindamisinde % 70 ve % 73 gibi oldukça yüksek oranlarda bulunmuştur.

Mesisiline dirençli stafilocoklarda çok yüksek bulduğumuz gentamisin direnci başka araştırmacılar tarafından % 71-86 oranlarında bildirilmiştir (8,20,21).

Tedavide sık kullanılan tetrasiklinlere ve siprofloksasine yüksek oranlarda direnç tespit edilmektedir (1,3,20,21). Ülkemizde yapılan çalışmalarla MRSA suşlarında siprofloksasin direnci % 43-96 arasında bildirilmiştir (2,8,9,20,21). Mesisiline dirençli stafilocoklarda diğer kinolonlara karşı da çapraz direnç oluşturmaktadır (14).

Eritromisin ve klindamisin direnci konusunda yapılmış diğer çalışmalarla bizim bulgularımız paralellik göstermektedir (2,9,10,20,21).

Kloramfenikol direnci % 48-68 arasında bildirilmiştir (9,18). Çalışmamızda kloramfenikol direnci MRSA için % 14, MRKNS için ise % 54 bulunmuştur.

Mesisiline dirençli stafilocok infeksiyonlarının tedavisinde alternatif bir ilaç, olan trimetoprim-sulfametoksazole karşıda direnç artışı dikkat çekmektedir. Trimetoprim-sulfametoksazol direnci ülkemizde % 10-53, Avrupa ülkelerinde ise % 47-76 arasında bildirilmiştir (2,9,18,20,21). Çalışmamızda ise % 37 ve % 62 oranlarında direnç saptanmıştır.

Çalışmamızda glikopeptitler dışında en düşük direnç oranları fusidik asit (MRSA % 3, MRKNS % 15 için bulunmuştur. Yurdumuzda yapılmış diğer çalışmalarla da benzer sonuçlar elde edilmiştir (6,13,16,19). Bu durum metisiline dirençli stafilocok infeksiyonlarının tedavisinde endike olduğu durumlarda fusidik asidin halen uygun bir alternatif olduğunu göstermektedir.

Sonuç olarak hastanemizde önemli bir problem olan stafilocokların hem metisilin hem de çoklu ilaç direncine sahip oldukları anlaşılmaktadır. Antibiyotik kullanım prensiplerinin yeterince uygulanmaması ve empirik tedavilerde yanlış tercihlerin yapılması direnç problemini içinden çıkmaz bir hale sürüklmektedir. Bu nedenle etken mikroorganizmalar ve bunların antibiyotik direnç paternlerinin periyodik olarak belirlenmesi, tedavinin yönlendirilmesi açısından büyük önem taşımaktadır.

KAYNAKLAR

- Archer GL: *Staphylococcus epidermidis and other coagulase negative staphylococci*, "Mandell GL, Bennett JE, Dolin R (eds): *Mandell, Dauglas and Bennett's Principles and Practice of Infectious Diseases*, 5. baskı" kitabında s. 2093, Churchill Livingstone, Philadelphia (2000).
- Arman D, Tural D: Yara örneklerinden izole edilen MRSA suşlarının trimetoprim-sulfametoksazole ve bazı antibiyotiklere in vitro duyarlılıklar, *ANKEM Derg* 10:428 (1996).
- Boyce JM: Coagulase negative staphylococci, "Mayhall CG (ed): *Hospital Epidemiology and Infection Control*, 2. baskı" kitabında s. 365, Lippincott Williams and Wilkins, Philadelphia (1999).

- 4- Chambers HF: Methicillin resistance in staphylococci: Molecular and biochemical basis and clinical implications, *Clin Microbiol Rev* 10:781 (1997).
- 5- Comité de L'antibiogramme de la Société Française de Microbiologie: Communiqué 1996, *Path Biol* 44:1 (1996).
- 6- Çavuşoğlu C, Hilmioğlu S, Dibek MA, Afşar İ, Tümbay E: Kan kültürlerinden soyutlanan *Staphylococcus aureus* kökenlerinin *in vitro* antibiyotik duyarlılıkları, *Infeksiyon Derg* 13:497 (1999).
- 7- Gürler N, Karayay S, Atilla Y, Öngen B, Töreci K: 1995 yılında hemokültürden izole edilen bakterilerde antibiyotik direnci, *ANKEM Derg* 10:99 (1996).
- 8- Gürler N, Kaygusuz A, Karayay S, Töreci K: Methicillin-resistant staphylococci isolated from pus since 1992 and aminoglycoside and quinolone resistance in these strains, *ANKEM Derg* 11:9 (1997).
- 9- Kaleli İ, Şengül M, Özén N, Akşit F: *Staphylococcus aureus* suşlarının çeşitli antibiyotiklere duyarlılığı, *Infeksiyon Derg* 12:351 (1998).
- 10- Koç AN, Evrensel N, Kaymakçı G, Sümerkan B: *Staphylococcus aureus* suşlarında metisilin direnci, meropenem ve çeşitli antibiyotiklere duyarlılık, *ANKEM Derg* 10:433 (1996).
- 11- Koneman EW, Allen DS, Janda WM, Schreckenberger PC, Winn WC Jr: *Color Atlas and Texbook of Diagnostic Microbiology*, 5. baskı, s. 539, Lippincott-Raven Publ, Philadelphia (1997).
- 12- Köksal F, Öztürk R, Ayar E, Köksal S, Başaran G, Samastı M: Antimicrobial susceptibility of Gram positive bacteria isolated from blood cultures, 10. Mediterranean Congress of Chemotherapy, Abstract Book s. 200, Antalya-Turkey (1996).
- 13- Mamal Torun M, Bahar H, Yüksel P, Alkan EE, Altinkum S: Çeşitli klinik örneklerinden izole edilen stafilokok kökenlerine karşı fusidik asidin *in-vitro* etkinliği, *ANKEM Derg* 13:103 (1999).
- 14- National Committee For Clinical Laboratory Standards: *Performance Standards for Antimicrobial Susceptibility Testing*; Ninth Informational Supplement, M100-59, NCCLS, Wayne (1999).
- 15- Oskovi H, Rua Özhan Z, Özkan E, Özhan B, Vidinlisan MS: SSK Ankara Çocuk Hastalıkları Hastanesi’nde kan kültürlerinden izole edilen koagülaz olumlu ve koagülaz olumsuz stafilokoklarda metisilin ve vankomisin direnci, *ANKEM Derg* 12:106 (1998).
- 16- Öngen B, Otağ F, Gürler N, Töreci K: Klinik örneklerden izole edilen stafilokok suşlarında fusidik asit ve diğer antimikrobiik maddelere direnç, *ANKEM Derg* 13:100 (1999).
- 17- Öztürk R, Midilli K, Ergin S, Aygün G: Cerrahpaşa Tip Fakültesinde yatan hastalardan izole edilen stafilokokların antimikrobiik maddelere duyarlılıkları, *ANKEM Derg* 10:48 (1996).
- 18- Saltoğlu N, Taşova Y, Yaman A: Çeşitli klinik materyellerden izole edilen stafilokoklarda antibiyotik duyarlılıkları, *Klinik Derg* 9:31 (1996).
- 19- Taş E, Ceryan N, Gürbüz OA, Çağatay M, Mert A, Apaydın N, Erhan M: Değişik klinik örneklerden izole edilen stafilokok suşlarının fusidik asit ve diğer antimikrobiik maddelere direnç durumu, *ANKEM Derg* 13:101 (1999).
- 20- Ulusoy S, Çetin B, Arda B, Özkan F, Tünger A, Tokbaş A: Metisiline dirençli *Staphylococcus aureus* kökenlerinin antibiyotik direnci, *Infeksiyon Derg* 9:7 (1995).
- 21- Yorgancıgil B, Demirci M, Demir İ, Arda M: Metisiline dirençli *Staphylococcus aureus* kökenlerinin değişik antibiyotiklere dirençleri, *Infeksiyon Derg* 13:501 (1999).